

или Лобецъ защото са воцари на 7 години. Въ негово-то царѣваніе писменна-та наѣка излѣзе най на висока-та точка на съвършенство-то; зодчество-то (архитектѣра), пѣснопѣніе-то (мѣзика) сѣщо така вѣхѣ на раз-бытіе.

СЮЛЕЙМАНЪ 2-ый.

Намѣсто Султана Мохамеда II възведохѣ на прѣстола брата му Сюлеймана II, който вѣше лежалъ четърдесетъ години затворенъ и, не-то искаше, не-то можеше да управѣ царство-то добрѣ. Австрійци-тѣ вѣхѣ зели Бѣаградъ, Смедерсво, и на 1689 одържахѣ двѣ побѣди надъ тѣрска-та войска, единѣ на Морѣва а дрѣга до Нишъ, дѣто паднѣхѣ до 10 хиляди Тѣрци. Султана Сюлейманъ вѣше комай готовъ да са примири съ Австріѣ и да са отрече отъ сички-тѣ си отѣждѣ Дѣна-ба владѣніѣ, кога-то постави за великъ Бѣзирь Мѣстафа Кюпрюли 1689. Той вѣше на 52 год. човѣкъ, правъ мохамеданинъ и строгъ запазникъ на Вѣрана; съ мѣдрость-та си той умѣи, да вѣдѣхѣ на тѣрска-та войска юнашки дѣхѣ и, да направи да го обичатъ сич-